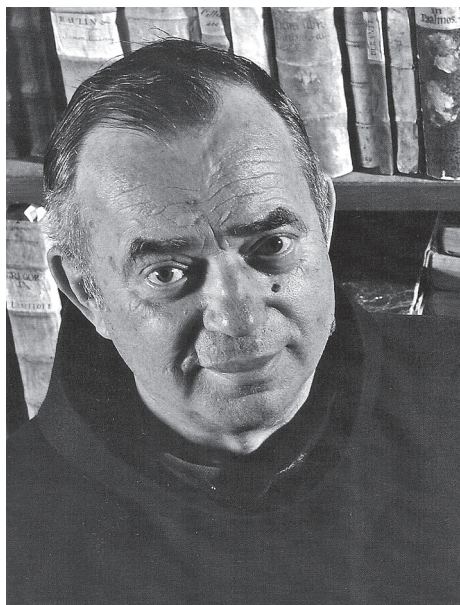

FRANJO EMANUEL HOŠKO (1940.-2019.) IN MEMORIAM

Redoviti profesor u miru i dugogodišnji predavač Teologije u Rijeci, Franjo Emanuel Hoško, franjevac-svećenik, član Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, blago je u Gospodinu preminuo 1. siječnja 2019. u hospiciju „Marija Krucifiksa Kozulić” u Rijeci, u 79. godini života, 63. redovništva i 54. svećeništva. Pokopan je 4. siječnja 2019. na Groblju Trsat.

Franjo Emanuel Hoško rođen je 25. ožujka 1940. u Pakračkom Antunovcu. Nakon osnovne škole u rodnom mjestu, stekao je srednjoškolsku izobrazbu u Zagrebu. Redoviti filozofsko-teološki studij zaključio je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Specijalizaciju iz crkvene povijesti otkončao je 1968. doktorskom disertacijom "Škole hrvatske franjevačke provincije sv.

Ladislava (1613.-1783.)". Na istom je fakultetu habilitirao 1976. radom "Dvije osječke visoke škole u 18. stoljeću".

Pedagoški rad započeo je u Rijeci kao predavač opće i hrvatske crkvene povijesti na Filozofskom učilištu na Trsatu (1967.-1977.) i Visokoj bogoslovnoj školi u Rijeci odnosno Teologiji u Rijeci (1967.-1977., 1987.-1991., 2000.-2010.). Predavao je također u Zagrebu na Povijesnom (1976.-1978.), Katehetskom (1978.-1987; 1997.-2000.; 2000.-2010.) i na Teološkom institutu za laike (1997.-2000.) Katoličkog bogoslovnog fakulteta te na postdiplomskom studiju crkvene povijesti istoga fakulteta (1977.-1997.). Godinu dana proveo je u arhivskom istraživanju u Rimu (1977./78.).

Postavši 1965. svećenikom, obavljao je pastoralne dužnosti srednjoškolskog i studentskog vjeroučitelja u Rijeci (1967.-1977.) te kapelana i župnika župe Sv. Križa u Novom Zagrebu (1978.-1987; 1997.-2000.). Kao upravitelj svetišta Majke Božje na Trsatu (1987.-1991.) predvodio je 1991. organizaciju i izvedbu proslave 700. godišnjice Trsatskog svetišta.

Bio je članom vrhovnog upravnog vijeća Franjevačkog reda u Rimu kao predstavnik zapadnoslavenskih i južnoslavenskih franjevacu obnašajući službu generalnoga definitora (1991.-1997.).

Počevši od 1967., s dva prekida, Hoškovo djelovanje na našoj visokoškolskoj ustanovi doseže četvrt stoljeća rada. Predavao je kolegije Katedre crkvene povijesti; bio je urednikom *Riječkog teološkog časopisa*; predsjednikom ili članom uredničkih odbora brojnih znanstvenih skupova, o kojima je uredio zbornike radova; uredio je zbornike radova koje je Teologija u Rijeci izdala za više svojih umirovljenih profesora.

Hoško je objavio velik broj znanstvenih radova. Ključni elementi njegova opusa jesu povijest franjevaštva, koje razumljivo čini primarni interes ovog redovnika nasljedovatelja svetog Franje, Slavonija, (visoko)školstvo i Trsat. Bio je dugogodišnji služitelj Trsatskog svetišta, zbog čega je prožet iskustvom djelovanja u tom osobitom mjestu vjere i pobožnosti, ali je i povjesničar Crkve i kulture što sigurno određuje njegov pristup i izbor načina proučavanja i predstavljanja franjevačke povijesti Trsata. Prije njega hrvatskoj crkvenoj historiografiji manjkala je povijest pastoralnog i katehetskog djelovanja Crkve jer se pisalo ponajviše o povijesti struktura i hijerarhije, dijelom povijesti odnosa Crkve i kulture, a Hoškova je zasluga što je označio početak pastoralne crkvene povijesti u nas. O jozefinizmu, pojavi koja je presudno utjecala na život Crkve u Hrvata u 18. i 19. stoljeću, Hoško piše na, za hrvatske prilike inovativan način, dajući time vrijedan doprinos novim shvaćanjima unutar hrvatske crkvene historiografije.

Na prijedlog Teologije u Rijeci i nekoliko pojedinaca, Grad Rijeka dodijelio mu je 2012. nagradu za životno djelo „za znanstveni rad, izniman doprinos promicanju trsatske sakralne baštine te osobno svjedočanstvo kulturi dijaloga“.

Nakon umirovljenja, istražuje, objavljuje, propovijeda, okuplja grupu vjernika na tjedne susrete u kojima dotiče vjerske, kulturne i društvene teme u koncilskom duhu dijaloga.

Zahvalni profesoru Franji Emanuelu Hošku na višegodišnjem plodnom radu na našoj ustanovi, u čiju je službu stavio svoju bogatu erudiciju i franjevački identitet obilježen jednostavnošću i pristupačnošću, preporučamo ga Božjem milosrđu.

Pokoj vječni daruj mu, Gospodine!

Urednik